



Opublikowane na: Mława (mlawa.pl)

Autor: Krzysztof Napierski

Żubrza zagroda - wyzwanie i odpowiedzialność

Publikowane od

22.04.2025 11:58:35



3060 – tyle żubrów żyje obecnie w naszym kraju. Choć większość z nich przemierza wolne ostępy lasów, 205 osobników zamieszkuje 26 specjalistycznych zagród hodowlanych. Te miejsca to nie tylko ogrodzone wybiegi – to ośrodki nadziei, gwarancja przetrwania, w których z niezwykłą pieczołowitością przywraca się to, co niemal utraciliśmy na zawsze.

Historia odrodzenia łośra to jedna z najpiękniejszych kart w dziejach ochrony przyrody. Wszystko zaczęło się od zaledwie dwunastu osobników czystej linii nizinnej – niemalże ostatnich ocalałych łośrów. To one dały początek kolejnym pokoleniom, które dziś możemy podziwiać w lasach i zagrodach. To jednocześnie duże obciążenie dla gatunku, bo tak niewielka pula genetyczna sprawia, że łośr jest wyjątkowo wrażliwym zwierzęciem, a jego kruche zdrowie może być źródłem wielu problemów i nieprzewidywanych sytuacji.

Właśnie dlatego tak wielką wagę przykładamy do utrzymania i rozwoju zamkniętych hodowli. To one stanowią genetyczne zabezpieczenie przyszłości tego gatunku. Każda zagroda to żywy rezerwat, z którego – w odpowiednich warunkach – można wypuścić kolejne pokolenia łośrów do naturalnych siedlisk.

Wymagający gośa

Opieka nad łośrem to nie tylko codzienne obowiązki – to misja, odpowiedzialność i logistyczne wyzwanie. Dorosły osobnik może ważyć nawet 800 kilogramów i potrzebuje ogromnej przestrzeni, by czuć się swobodnie. Dlatego podstawą każdej zagrody jest odpowiednio duży wybieg – najlepiej zróżnicowany: z zadrzewieniami, otwartą przestrzenią i zacienionymi i zadaszonymi miejscami do wypoczynku.

Ale przestrzeń to dopiero początek. łośr potrzebuje codziennie około 50 kilogramów pożywienia. Zjada siano, mieszanki zbóż, marchew, buraki, a także specjalnie komponowany granulat bogaty w składniki odżywcze. Jako przeżuwacz potrzebuje mikroelementów, dlatego niezbędne są lizawki – bryły soli umieszczone na drewnianych słupach, które dostarczają zwierzętom składników potrzebnych do prawidłowego funkcjonowania organizmu.

Każdego dnia, niezależnie od pory roku, wiosny czy pogody, leśnicy doglądają stad. Monitorują stan zdrowia zwierząt, czystość brogów i jakość karmy. Utrzymanie infrastruktury – ogrodzeń, systemów zasilania w wodę, magazynów, w których nie może zabraknąć paszy – wymaga ciągłej pracy. W tej opiece zaangażowane są nie tylko służby terenowe, ale także pracownicy biur i specjaliści, którzy czuwają nad procedurami i wszelkimi formalnościami.

Nie można zapominać, że cała operacja to także potężne nakłady finansowe – rocznie Lasy Państwowe przeznaczają na opiekę nad łośrami około 50 milionów złotych.

Młoda ostoja – Krajewo

Na liście leśnych zagród znajduje się ta w Krajewie, w Nadleśnictwie Dwukoły. Najmłodsza ze wszystkich, ale wyposażona równie dobrze jak pozostałe.

Na blisko 10 hektarach – to więcej niż 12 pełnowymiarowych boisk piłkarskich – zamieszkały cztery łośry: czteroletni byk Pomeranin oraz trzy krowy – pięcioletnia Powilga i dwie trzyletnie: Posmykała i Porecka. Każde z tych jest pod stałą opieką leśników i lekarzy weterynarii.

Zagroda w Krajewie pełni ważną, edukacyjną rolę, dlatego jest dostępna dla turystów i otwarta przez cały rok, 6 dni w tygodniu. Tu każdy może stanąć oko w oko z dziką naturą i zrozumieć, jak krucha i jednocześnie potężna jest przyroda.

Polska jest dziś światowym liderem w ochronie łośra. Choć to powód do dumy, hodowla łośrów nie jest łatwa – to codzienne wyzwanie, odpowiedzialność i decyzje znacznie trudniejsze niż mogłoby się wydawać z zewnątrz.

Dlatego Lasy Państwowe, we współpracy z SGGW, naukowcami, parkami narodowymi i organizacjami pozarządowymi, realizują szeroko zakrojony program ochrony gatunku. To nie tylko działania w terenie – to również badania genetyczne, monitoring zdrowia populacji, planowanie migracji i edukacja społeczeństwa.

Dziękuję ci tym wysiżkom ęycie ęubra trwa. Jego cięęki oddech, majestatyczny krok i gęęboki, czujny wzrok nadal wpisują się w rytm naszych lasów.

Niech tak pozostanie.

Nadle





Adres źródłowy: <https://mlawa.pl/index.php/artukul/zubrza-zagroda-wyzwanie-i-odpowiedzialnosc>